

Krzysztof Zaleski

"Powaby nonsensu", Jacek Wegner, "Teksty" nr 1 (1973) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 16/50, 148

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(I) TREUGUTT Stefan: Sny z'premedytacją. "Teksty" 1972 nr 2 s. 55-63.

Autor analizuje pojęcia "snu", "marzeń ciemnych" i "snu życia" w "Godzinie myśli" Słowackiego. Niezgoda na świat dysharmonii ziemskiej wyraża się tu przez postulat cofnięcia się w świat psychiki, wejścia w subiektywność. Sen, marzenia - to pozaracjonalne drogi poznania; pamięć snu jest ciągłością intuicyjnej samowiedzy jednostki; rozpamiętywanie przeszłości - wiedzą o przyszłości. Pojęcia te układane są więc w poemacie w system zdobywania wiedzy o sobie.

BP/50/31

K.R.

(I) WEGNER Jacek: Powaby nonsensu. "Teksty" 1973 nr 1 s. 125-131.

Próba opisanie wyróżników gatunkowych i szerokiego kontekstu czynników formotwórczych współczesnej polskiej prozy groteskowej. Głównym materiałem przykładowym przeprowadzonej analizy jest twórczość S. Zielińskiego. Zauważalne zainteresowanie współczesnych pisarzy groteską wynika, między innymi, z operatywności języka groteski w porządkowaniu właściwego naszej epoce jednoczesnego doświadczenia tragizmu i absurdu historii. Groteskowa proza Zielińskiego zespala dwie funkcje: satyryczną i oczyszczającą (katharsis).

BP/50/32

K.Z.